

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของวิธีเรียนแบบร่วมมือและแบบกลุ่มย่อยกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ผู้เขียน นายประเสริฐศักดิ์ ลักศิธรรม
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2537

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีเรียนแบบร่วมมือและแบบกลุ่ม
ย่อยกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ตลอดจนศึกษากิริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสอง รูปแบบการเรียนแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ
การเรียนแบบร่วมมือ และ การเรียนแบบกลุ่มย่อย การให้ข้อมูลย้อนกลับแบ่งออกเป็น 3 วิธี
คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาไม่บอกข้อที่ผิด การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาและเฉลย
คำตอบ และการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการบันทึกและแก้ไขข้อที่ผิด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดตรัง ที่เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง โดยสุ่มจากประชากร 6 โรงเรียน
และสุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 210 คน นักเรียนได้รับการสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม
กลุ่มละ 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนการเรียนแบบร่วมมือ
เรื่องกฎหมาย หน้าที่และความรับผิดชอบของพลเมือง จำนวน 5 แผนการสอน แผนการสอน
การเรียนแบบกลุ่มย่อยเรื่องกฎหมาย หน้าที่และความรับผิดชอบของพลเมือง จำนวน
5 แผนการสอน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ดำเนินการ
ทดลองโดยทำการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง 2 สัปดาห์
หลังจากนั้นจึงดำเนินการทดลอง โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการทดลอง 5 ครั้ง ครั้งละ 60
นาที เป็นเวลา 5 วันติดต่อกัน แล้วทำการทดสอบหลังการทดลองสิ้นสุดลง 1 วัน ด้วย
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง กฎหมาย

หน้าที่ และความรับผิดชอบของพลเมือง เป็นเวลา 30 นาที แล้ววิเคราะห์
ความแปรปรวนร่วม สำหรับการทดลองแบบแฟคตอเรียล โมเดลกำหนด 2×3 (วิธีเรียน x
การให้ข้อมูลย้อนกลับ)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบกลุ่มย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.001
2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการบันทึกและแก้ไขข้อที่ผิด
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูล
ย้อนกลับด้วยวาจาไม่บอกข้อที่ผิด และกลุ่มการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาและ เฉลยคำตอบ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาไม่บอก
ข้อที่ผิด และกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาและ เฉลยคำตอบมีคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไม่แตกต่างกัน
3. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

and responsibilities of a citizen, for small group learning method group and a 30-item, academic achievement test of life experience. Two weeks prior to the experiment, a pretest of academic achievement of life experience was administered. In the experiments, each experimental group was treated in five 60-minute sessions on five consecutive days. After the completion of the experiments, on the next day an academic achievement test of life experience on laws, duties and responsibilities of a citizen was administered in a 30-minute sessions. The scores obtained were analyzed using the ANCOVA 2x3 fixed model (learning method x informative feedback).

The findings were as follows:

1. The students in the groups treated with cooperative learning methods showed a higher level of academic achievement of methods at .001 level of significant difference.

2. The students treated with written feedbacks plus the error correction showed a higher level of academic achievement of life experience than those treated with verbal feedbacks plus the answer keys at .05 level of significant difference. However, there was no significant difference in academic achievement of life experience subject between the students treated with verbal feedbacks without error identification and those treated with verbal feedback plus the answer keys.

3. There was no interaction effect between learning methods and informative feedbacks.